735/05

Den 7. november 2005 blev i sag nr. 66.100:

xxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxx xxxxxx
xxxxxx xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx xxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin repræsentant Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 4/12 2003 anmeldte en ulykke til selskabet, som hun havde været udsat for den 27/6 1999. Klageren havde som passager i en bil været involveret i et trafikuheld på en motorvej, hvor føreren (hendes ægtefælle) påkørte en anden bil bagfra.

Af begyndelsesattest af 25/11 2003, der er udfyldt af klagerens egen læge, fremgår bl.a., at den første lægehjælp blev ydet på S. Hospital den 27/6 1999.

Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta indtrådte på klagerens vegne i sagen den 9/12 2003.

Selskabet indhentede efterfølgende lægelige oplysninger fra klagerens egen læge.

Af skadestuejournal af 27/6 1999 fremgår det bl.a., at klageren måske kortvarigt havde været bevidstløs, samt at hun havde slået hovedet, højre albue og venstre knæ. Der var ingen klager over hovedpine eller kvalme. Der var ikke mistanke om underliggende frakturer i hovedet.

Af klagerens patientjournal af 2/11 1999 fremgår det bl.a., at hun havde tiltagende og vedvarende gener fra nakken med smerter i venstre side og hovedpine m.v. Egen læge henviste til røntgen og foreslog genoptagelse af forsikringssagen.

Af patientjournalen af 21/12 1999 fremgår det bl.a., at røntgenundersøgelsen viste normale forhold omkring hvirvlen og intevertebralru.

Den 20/11 2004 modtog selskabet fra GF Forsikring kopi af speciallægeerklæring af 14/10 2004, der er udarbejdet af overlæge, dr.med. P.H., der er speciallæge i neurologi. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.:

"**Socialt**:

...

Den 27.06.1999, hvor hun kom til skade, var hun på forældreorlov, og denne orlov fortsatte et stykke tid efter ulykkestilfældet. Herefter var hun ikke i erhverv, men påbegyndte uddannelse til ejendomsmægler, formentlig omkring 2000 eller 2001. Er nu uddannet og arbejder på fuld tid som ejendomsmægler.

...

Aktuelle ulykkestilfælde:

...

Umiddelbart efter ulykkestilfældet var hun svært chokeret og havde hovedpine, og i den følgende tid var hun svært forpint af hovedpine, koncentrationsvanskeligheder og træthed samt angstfornemmelser.

Symptomerne er senere aftaget noget, men har i hvert fald været nogenlunde konstant igennem de sidste 3 år.

På nuværende tidspunkt er der følgende symptomer.

1. Har koncentrations- og indprentningsvanskeligheder. ...

3. 66.100

2. Har ca. en gang om ugen hovedpine, ...
3. Traumet af den højre arm har kun efterladt noget beskedne følger i form af lidt føleforstyrrelser langs højre underarm.

...

KONKLUSION:

44-årig kvinde, som tidligere i det væsentlige har været rask og som har arbejdet i eget rengøringsfirma, men senere er uddannet som ejendomsmægler.

Den 27.06.1999 kom hun til skade ved en trafikulykke, hvor hun fik en hjernerystelse og en mindre læsion af højre arm. Har herefter haft nogle følger, som har været stationære, i hvert fald gennem de sidste 3 år. Det drejer som om indprentningssvækkelse og koncentrationsbesvær samt intermitterende hovedpine og smerter i nakken. Hertil kommer, at hun generelt har fået en lavere belastningstærskel. Tilstande må på nuværende tidspunkt anses for at være stationær.

Der foreligger et mén, der kan henføres til ulykkestilfældet. Er i fuldt arbejde og med samme eller lidt øget indtægt. Der er derfor ikke erhvervsevnetab."

Selskabets lægekonsulent vurderede, at klageren meget hurtigt havde betydelige gener efter ulykken, således at hun måtte have været klar over, at hun havde et krav senest tre måneder efter ulykken. Ifølge lægekonsulenten måtte klageren have haft kundskab om, at skaden havde medført varige følger allerede meget tidligt i forløbet, og at eventuelt krav i henhold til ulykkesforsikringen var forfaldet.

I skrivelse af 24/1 2005 til klagerens repræsentant afviste selskabet klagerens krav under henvisning til, at det var forældet.

Klagerens repræsentant meddelte i skrivelse af 2/2 2005 til selskabet, at klageren ikke kunne acceptere selskabets afgørelse. Skrivelsen var vedlagt en skrivelse af 30/1 2005 fra klageren, hvoraf det bl.a. fremgår, at hverken hun eller hendes mand havde forholdt sig til begrebet varigt mén, før de startede sagen hos deres repræsentant, og at de ikke havde tænkt i kroner og ører. De var først langt senere blevet gjort opmærksomme på muligheden for erstatning.

I skrivelse af 5/2 2005 til klagerens repræsentant fastholdt selskabet, at klagerens krav var forældet.

Klagerens repræsentant har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor det er blevet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at skaden den 27/6 1999 ikke er forældet. Repræsentanten har bl.a. henvist til, at klagerens tilstand har været stationær de sidste tre år, hvorfor sagen først er forældet ved udgangen af 2004.

I selskabets skrivelse af 8/3 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Vi skal fastholde vores afgørelse under henvisning til:

- At forsikringstager først anmelder ulykken i skadeanmeldelse af den 4. december 2003 knap 4 1/2 år efter ulykken,

- At speciallægeerklæringen angiver, at der umiddelbart efter ulykkestilfælde var følger (hovedpine, koncentrationsvanskeligheder og træthed samt angstfornemmelser) og at de har været nogenlunde konstante,

- At det af patientjournalen af den 2. november 1999 fremgår, at forsikrede har tiltagende og vedvarende gener fra nakken med smerter i venstre side og hovedpine,

- At det følger af forsikringsaftalelovens § 29, at 'krav, der er grundede i forsikringsaftalen, forældes efter 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at der er forfaldet, og i alt 5 år efter kravets forfaldstid.',

- At forsikrede må antages at have fået kundskab om sit krav senest 3 måneder efter ulykken, samt at det er forfaldet,

- At kravet således er forældet ved udgangen af 2001 jf. forsikringsaftalelovens bestemmelse herom,

Vi skal til støtte for vores afgørelse henvise til AK 62.013, 62.136 og 63.134

5. 66.100

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at klageren i hvert fald inden udgangen af 1999 har haft grund til at tro, at ulykken havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet er forældet ved udgangen af 2001 efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen